

specifikace: věcná příslušnost okresních soudů k požadavku obchodní korporace na vydání bezdůvodného obohacení, které mělo být žalovanou společností na úkor žalobkyně nabyto bez právního důvodu

§ 9 odst. 1 o. s. ř.

§ 9 odst. 2 písm. p) o. s. ř.

Ncp 429/2020

USNESENÍ

Vrchní soud v Praze jako soud nadřízený rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Františka Kučery a soudců Mgr. Martina Řezníčka a JUDr. Aleše Šťastného v právní věci

žalobkyně:

MONTIR, spol. s r.o., IČO 45274371
sídlem Plzeňská 131, 252 19 Chrást'any
zastoupená advokátem Mgr. Pavlem Bučinou
sídlem T. G. Masaryka 108, 272 01 Kladno

proti
žalované:

Consulting Alpha, s.r.o., IČO 28426967
sídlem Semická 2026/12, 143 00 Praha 4 - Modřany
zastoupená advokátem Mgr. Ondřejem Šolcem
sídlem Holečkova 105/6, 150 00 Praha 5

o zaplacení 1 344 800 Kč s příslušenstvím,

vedené u Krajského soudu v Praze pod sp. zn. 76 Cm 47/2020, o určení věcné příslušnosti,

takto:

I. K projednání a rozhodnutí věci jsou v prvním stupni věcně příslušné okresní soudy.

II. Po právní moci tohoto usnesení bude věc postoupena k dalšímu řízení Obvodnímu soudu pro Prahu 5.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se svou žalobou doručenou Krajskému soudu v Praze (dále jen „předkládající soud“) dne 22. 8. 2019, o níž bylo řízení vedeno původně pod sp. zn. 76 Cm 135/2019 (dále jen „původní řízení“), domáhá po žalované a dále M. F. (jako původně prvnímu žalovanému) solidární úhrady částky 1 344 800 Kč s (blíže specifikovaným) příslušenstvím.

Tento žalobní požadavek žalobkyně opřela o tvrzení, že M. F., jako předchozí jednatel žalobkyně, postupně převedl částku nárokované jistiny z účtu žalobkyně na účet žalované, a to bez právního důvodu. Na uvedeném skutkovém základě žalobkyně uzavřela, že M. F. nepostupoval jako jednatel s péčí řádného hospodáře a s nezbytnou loajalitou, žalobkyni naopak poškodil, přičemž žalovaná, které byla částka jistiny poskytnuta bez právního důvodu, si dotčené finanční prostředky ponechala a žalobkyni do dnešního dne přes výzvu neuhradila ničeho. Stran skutečnosti, že žalobu podala právě u předkládajícího soudu, a to jako soudu krajského, žalobkyně bez dalšího odkázala na § 9 odst. 2 písm. f) a p) zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“).

2. Předkládající soud poté, co vyloučil (formou usnesení ze dne 31. 3. 2020, č. j. 76 Cm 135/2019-80) část žalobního požadavku v rozsahu, ve kterém byl uplatněn proti žalované, ze společného původního řízení, a to k samostatnému řízení (vedenému aktuálně u předkládajícího soudu pod sp. zn. 76 Cm 47/2020), předložil věc Vrchnímu soudu v Praze (dále jen „nadřízený soud“) k rozhodnutí podle § 104a odst. 2 o. s. ř., s tím, že k požadavku vznesenému vůči žalované - na vydání plnění poskytnutého bez právního důvodu, není podle jeho názoru dána věcná příslušnost krajských soudů podle § 9 odst. 2 o. s. ř., ale jedná se o spor podle § 9 odst. 1 o. s. ř., kde je dána věcná příslušnost okresních soudů.
3. Účastníci se k příslušné výzvě předkládajícího soudu (§ 104a odst. 2 věta druhá o. s. ř.) k otázce věcné příslušnosti nevyjádřili, přičemž se - s ohledem na současně připojenou doložku podle § 101 odst. 4 o. s. ř. - předpokládá, že k postupu předkládajícího soudu podle § 104a odst. 2 věta první o. s. ř. nemají námitek.
4. Podle § 9 odst. 1 o. s. ř., nestanoví-li zákon jinak, jsou k řízení v prvním stupni příslušné okresní soudy.
5. Podle § 9 odst. 2 písm. e) o. s. ř., krajské soudy rozhodují jako soudy prvního stupně ve věcech vyplývajících z právních poměrů, které souvisejí se zakládáním obchodních korporací, ústavů, nadací a nadačních fondů, a ve sporech mezi obchodními korporacemi, jejich společníky nebo členy, jakož i mezi společníky nebo členy navzájem, vyplývají-li z účasti na obchodní korporaci.
6. Podle § 9 odst. 2 písm. p) o. s. ř., krajské soudy rozhodují jako soudy prvního stupně ve věcech zákonného ručení při porušení péče řádného hospodáře.
7. Jak v odstavci 1) odůvodnění konstatováno, žalobkyně svůj požadavek vznesený vůči žalované odvozuje od tvrzení, která bez dalšího vyústí v závěr, že se žalované mělo na úkor žalobkyně dostat plnění bez právního důvodu. Takto, vymezený předmět sporu (tedy v rozsahu, ve kterém byla věc vyloučena z původního společného řízení do tohoto samostatného řízení), jenž je přitom určující pro stanovení věcné příslušnosti soudů ve sporném občanském soudním řízení (viz například usnesení Ústavního soudu ze dne 7. 2. 2012, sp. zn. I. ÚS 3348/10), neodůvodňuje aplikaci § 9 odst. 2 písm. e) či písm. p) o. s. ř. (ve smyslu nepřipadného odkazu žalobkyně v žalobě).
8. S ohledem na to, že na posuzovanou věc (po jejím vyloučení z původního řízení) nedopadají nejen shora zmiňovaná ustanovení § 9 odst. 2 písm. e) a p) o. s. ř., ale ani žádné další speciální ustanovení zákonné povahy, které by vylučovalo aplikaci § 9 odst. 1 o. s. ř. (jež pro sporné občanské soudní řízení zakládá obecně věcnou příslušnost okresních soudů jako soudů prvního stupně) a které by naopak zakládalo věcnou příslušnost soudů krajských, rozhodl nadřízený soud způsobem uvedeným pod bodem I. výroku tohoto usnesení (§ 104a odst. 2 poslední věta o. s. ř.).
9. Rozhodnutí pod bodem II. výroku tohoto usnesení podle § 104a odst. 6 část věty před středníkem o. s. ř. se opírá o skutečnost, že žalovaná měla (i) v době zahájení řízení (§ 11 odst. 1 věta druhá o. s. ř., s přihlédnutím § 82 odst. 1 o. s. ř.) své sídlo pod adresou uvedenou v záhlaví tohoto usnesení (§ 84 a § 85 odst. 3 o. s. ř.); rozhodnutím pod bodem II. výroku tohoto usnesení však není dotčeno ustanovení § 105 o. s. ř. (§ 104a odst. 6 část věty za středníkem o. s. ř.).

Poučení:

Proti tomuto usnesení není odvolání ani dovolání přípustné.

Praha 24. června 2020

JUDr. František Kučera
předseda senátu